

Ringul de box

Daniela Măduța

Într-o seară, am ieșit în oraș cu una dintre prietenele mele. E o studentă careia îi place să citească revistele de modă și să pună în practică ce înțelegea din ele; aceasta pe lângă faptul că la televizorul ei poți vedea decât *Stylissimo*. Îi place să analizeze ținutele celor din jur, poate de aceea am ajuns în acea seară în Complexul Studentesc. Știam că este cea mai plină de viață zonă a orașului Timișoara și vom avea ce să comentăm.

Era mijlocul lui octombrie. Afară era plăcut, așa că ne-am așezat la o terasă, într-un colț mai retras, dar strategic, de unde vedeam tot ce trece pe lângă noi. În colțișorul terasei pe care ne aflam nu era zgomot. Era chiar liniște în locul acela, dacă ne gândim la alte zone ale Complexului.

După ce am comandat două pahare de Cola, am început să „inventariem” cu privirea. La masa din dreapta, se aflau trei fete și doi băieți care se amuzau și consumau Red Bull ca „să prindă aripi”, deoarece, cu puținele puteri pe care le mai aveau, nu mai reușeau să străbată toate cluburile Complexului – multe la număr, dar cu „aripi” ajungeau până la Bastion.

În fața noastră, erau o fată brunetă și un băiat. Râdeau fericiți. Părea că se cunosc de multă vreme. Fata brunetă se numea Ruxi. Îmi aminteam de ea, era o fostă colegă de liceu, iar băiatul cu care stătea la masă se numea Ovi. Cei doi au fost colegi patru ani și acum își povesteau începuturile studentiei... probabil. La masa din stânga două „tipe” care, după machiajul strident și ținutele sumar-provocatoare, părea că au ieșit la „agățat”. La o masă, erau doi bărbați mai în vârstă, care, după accent, păreau originari din „dulcea Italie”. Ei căutau ținute provocatoare și... iată că plăteau consumația „norocoaselor”.

După jumătate de oră, în care am privit ceea ce a defilat în jurul nostru, atenția ne-a fost atrasă de un băiat înalt și „bine făcut”, care se îndrepta înjurând spre terasă. În spatele lui era încă unul, pe măsura primului. Am vazut că Ruxi, fata brunetă de la masa din fața noastră, s-a ridicat. Ovi, băiatul cu care era la masă, avea o expresie în care am putut citi groază și nesiguranță.

M-am uitat la prietena mea, ea la mine. Bănuiam că urma să înceapă ceva îngrozitor. Toată terasa și-a îndreptat privirea spre masa la care, acum, erau patru persoane în picioare: „băieții mari”, fata brunetă și amicul ei. Cu un limbaj mai agresiv decât el, băiatul cu mușchi îi cerea explicații lui Ruxi. Printre înjurături am înțeles că ea era prietena lui, iar el își simțea orgoliul rănit că aceasta ieșise cu un fost coleg de liceu, ca să-și reamintească cei mai frumoși ani.

S-au împins, s-au înjurat, Ruxi plângea și urla... Masa lor a fost aruncată peste masa noastră, prietena mea a fost lovită la picior, zburau scaune – chelnerii nu interveneau. Noi priveam încremenite și nu știam cum să reacționăm sau, mai bine-zis, pe unde să fugim... celelalte mese au fost eliberate de mai bine de trei minute. Doar eu și amica mea, din cauza așezării deloc strategice, eram „captive”. Acum terasa părea un ring de box... Toate ca toate, dar eram și noi în el!!!

Ruxi tremura, în timp ce lacrimile îi inundaseră fața, iar prietenul gelos ținea pumnul ridicat în dreptul feței lui Ovi. Mai lipsea Ernest, de la „Trădați în dragoste”! Ca să fie iertat și să scape nelovit, Ovi a fost nevoit să facă niște flotări... Nu mai știu cum s-au îndepărtat „băieții mari”, iar Ovi și Ruxi au plecat cu pași grăbiți în altă direcție.

Am plecat și noi, dar până am ajuns acasă priveam în toate direcțiile. Îmi era teamă... Abia dacă mai reușeam să schițez un zâmbet fals. Îmi părea rău de Ruxi, era o fată liniștită, dar nici noi nu meritam să fim prinse în acel loc... sau... poate că da!